

DECYZJA RADY (UE) 2015/2289**z dnia 3 grudnia 2015 r.**

określająca stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a) w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej ⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) weszła w życie w dniu 1 grudnia 2014 r.
- (2) W art. 10 Umowy przewiduje się powołanie Wspólnego Komitetu. Artykuł ten przewiduje dalej, iż Wspólny Komitet ma w szczególności kontrolować wykonanie Umowy.
- (3) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 ⁽²⁾ ustanowiono procedury i warunki wydawania wiz na tranzyt przez terytorium państw członkowskich lub na planowany pobyt na terytorium państw członkowskich nieprzekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.
- (4) Niezbędne jest przyjęcie wspólnych wytycznych w celu zagwarantowania pełnej harmonizacji wykonywania postanowień Umowy przez konsulaty Republiki Zielonego Przylądka i konsulaty państw członkowskich oraz wyjaśnienia stosunku pomiędzy postanowieniami Umowy i przepisami prawa Stron Umowy, które stosuje się w dalszym ciągu do kwestii wizowych nieobjętych zakresem stosowania Umowy.
- (5) Należy zatem określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii na forum Wspólnego Komitetu, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy.
- (6) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (7) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i z zastrzeżeniem art. 4 tego Protokołu, te państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej decyzji i nie są nią związane ani jej nie stosują,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na forum Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej, dotyczące przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy, opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 24.10.2013, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
F. BRAZ
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR 1/2015 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO NA MOCY UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ZIELONEGO PRZYŁĄDKA W SPRAWIE UŁATWIEN W WYDAWANIU WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH OBYWATEŁOM REPUBLIKI ZIELONEGO PRZYŁĄDKA I UNII EUROPEJSKIEJ

z dnia ...

dotycząca przyjęcia wspólnych wytycznych w sprawie wykonania Umowy

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej⁽¹⁾ (zwaną dalej „Umową”), a w szczególności jej art. 10,

a także mając na uwadze, że Umowa weszła w życie dnia 1 grudnia 2014 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku do niniejszej decyzji przyjmuje się wspólne wytyczne dotyczące wykonania Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Republiki Zielonego Przylądka

⁽¹⁾ Dz.U. L 282 z 24.10.2013, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

WSPÓLNE WYTYCZNE DOTYCZĄCE WYKONANIA UMOWY MIĘDZY UNIĄ EUROPEJSKĄ A REPUBLIKĄ ZIELONEGO PRZYŁĄDKA W SPRAWIE UŁATWIEŃ W WYDAWANIU WIZ KRÓTKOTERMINOWYCH OBYWATEŁOM REPUBLIKI ZIELONEGO PRZYŁĄDKA I UNII EUROPEJSKIEJ

Celem Umowy między Unią Europejską a Republiką Zielonego Przylądka w sprawie ułatwień w wydawaniu wiz krótkoterminowych obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej (zwanej dalej „Umową”), która weszła w życie z dniem 1 grudnia 2014 r., jest wprowadzenie, na zasadzie wzajemności, ułatwień w procedurach wydawania wiz na pobyt o planowanej długości nieprzekraczającej 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii Europejskiej (zwanej dalej „Unią”).

Umowa ustanawia wzajemne, prawnie wiążące prawa i obowiązki w celu uproszczenia procedur wydawania wiz obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii.

Niniejsze wytyczne, przyjęte przez Wspólny Komitet ustanowiony na mocy Umowy (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”), mają na celu zapewnienie prawidłowego i zharmonizowanego wykonywania Umowy przez misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Republiki Zielonego Przylądka i państw członkowskich. Niniejsze wytyczne nie stanowią części Umowy i w związku z tym nie są prawnie wiążące. Zaleca się jednak, aby personel dyplomatyczny i konsularny stosował je konsekwentnie przy wykonywaniu postanowień Umowy.

Wytyczne należy uznać za dokument, który w razie potrzeby podlega aktualizacji w świetle doświadczeń zebranych przy wykonywaniu Umowy.

I. KWESTIE OGÓLNE**1.1. Cel oraz zakres stosowania**

Art. 1 Umowy stanowi

„Celem niniejszej Umowy jest wprowadzenie na zasadzie wzajemności ułatwień w wydawaniu wiz obywatelom Republiki Zielonego Przylądka i Unii planującym pobyt nie dłuższy niż 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”

Umowa ma zastosowanie do wszystkich obywateli Republiki Zielonego Przylądka i Unii, którzy ubiegają się o wizę krótkoterminową, niezależnie od państwa zamieszkania.

Umowa nie ma zastosowania do bezpaństwowców, którzy posiadają dokument pobytowy wydany przez Republikę Zielonego Przylądka lub przez państwa członkowskie. Do tej kategorii osób stosuje się przepisy unijnego dorobku prawnego dotyczącego wiz.

1.2. Zakres Umowy

Art. 2 Umowy stanowi:

„1. Ułatwienia w wydawaniu wiz, o których mowa w niniejszej Umowie, mają zastosowanie do obywateli Republiki Zielonego Przylądka i Unii, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Unii, jej państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka, postanowień niniejszej Umowy lub innych umów międzynarodowych.

2. W odniesieniu do zagadnień nieobjętych postanowieniami niniejszej Umowy, takich jak odmowa wydania wizy, uznanie dokumentów podróży, dowód posiadania wystarczających środków utrzymania, odmowa wjazdu oraz procedury wydalania osób, stosuje się prawo krajowe Republiki Zielonego Przylądka lub prawo państw członkowskich bądź Unii.”

Z zastrzeżeniem art. 8 Umowy, Umowa nie wpływa na obowiązujące przepisy unijne i krajowe dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z obowiązku wizowego. Na przykład w art. 4 rozporządzenia Rady nr 539/2001⁽¹⁾ zezwolono państwom członkowskim na zwolnienie z obowiązku wizowego, między innymi, cywilnych załóg samolotów i statków.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

Rozporządzenie (WE) nr 810/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ (zwanego dalej „kodeksem wizowym”) ma zastosowanie do wszystkich kwestii nieobjętych postanowieniami Umowy, takich jak określenie państwa strefy Schengen odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku wizowego, uzasadnienie odmowy wydania wizej i prawo odwołania się od negatywnej decyzji. Ponadto przepisy Schengen lub prawo krajowe mają nadal zastosowanie do kwestii nieobjętych Umową, takich jak uznawanie dokumentów podróży, dokumenty uzasadniające cel podróży i potwierdzające posiadanie wystarczających środków utrzymania, terminy rozpatrywania wniosków wizowych, odmowa wjazdu na terytorium państw członkowskich i procedury wydalenia.

Nawet jeśli warunki przewidziane w Umowie zostały spełnione, można nadal odmówić wydania wizej, jeżeli warunki ustanowione w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ (zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”) nie zostały spełnione, tzn. osoba nie jest w posiadaniu ważnego dokumentu podróży, dokonano wpisu w Systemie Informatycznym Schengen, osoba jest uważana za zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego itp.

Nadal obowiązują inne elastyczne środki dotyczące wydawania wiz dozwolone w kodeksie wizowym. Na przykład wizej wielokrotnego wjazdu o długim okresie ważności – do pięciu lat – mogą być wydawane kategoriom osób innym niż te określone w art. 4 Umowy, jeżeli spełnione zostały warunki przewidziane w kodeksie wizowym (art. 24). Podobnie nadal obowiązują przepisy zawarte w kodeksie wizowym umożliwiające zwolnienie z opłaty wizowej lub jej ograniczenie (art. 16 ust. 5 i 6 kodeksu wizowego). Prawo krajowe Republiki Zielonego Przylądka wciąż ma zastosowanie do wszystkich spraw związanych z wydawaniem wiz obywatelom Unii przez Republikę Zielonego Przylądka i nieobjętych Umową, takich jak sprawy wskazane w poprzednich trzech akapitach.

1.3. Rodzaje wiz objętych zakresem stosowania Umowy

Zgodnie z definicją w art. 3 lit. d) „wiza” oznacza „zezwozenie wydane lub decyzję podjętą przez jedno z państw członkowskich lub Republikę Zielonego Przylądka konieczne do wjazdu na terytorium tego państwa członkowskiego lub kilku państw członkowskich lub na terytorium Republiki Zielonego Przylądka w celu tranzytu lub z zamiarem pobytu nie dłuższego niż 90 dni łącznie”.

Ułatwienia przewidziane w Umowie mają zastosowanie zarówno do wiz jednolitych ważnych na całym terytorium państw członkowskich, jak i do wiz o ograniczonej ważności terytorialnej. Mają one również zastosowanie do krótkoterminowych i tranzytowych wiz wydanych przez Republikę Zielonego Przylądka obywatelom Unii.

1.4. Obliczanie długości pobytu, do jakiego uprawnia wiza

Zgodnie z art. 5 ust. 1 kodeksu granicznego Schengen pojęcie „pobytu krótkoterminowego” oznacza „90 dni w każdym okresie 180-dniowym, co oznacza wzięcie pod uwagę okresu 180-dniowego poprzedzającego każdy z dni pobytu”.

Data wjazdu liczona jest jako pierwszy dzień pobytu na terytorium państw członkowskich, a data wyjazdu liczona jest jako ostatni dzień pobytu na terytorium państw członkowskich. Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie „ruchomego” 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie dla każdego dnia pobytu okresu 180 dni wstecz w celu ustalenia, czy wymóg 90 ze 180 dni został spełniony. Oznacza to, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt przez okres do 90 dni.

Kalkulator pobytu krótkoterminowego, który można wykorzystać do obliczenia okresu dozwolonego pobytu według nowych przepisów, można znaleźć pod następującym adresem internetowym: http://ec.europa.eu/dgs/home-affairs/what-we-do/policies/borders-and-visas/border-crossing/index_en.htm.

Przykład obliczenia dni pobytu na podstawie nowej definicji jest następujący:

Posiadacz rocznej wizej wielokrotnego wjazdu na okres jednego roku (18.4.2014 r. – 18.4.2015 r.) wjeżdża na terytorium państw członkowskich po raz pierwszy w dniu 19.4.2014 r. i pozostaje przez trzy dni. Kolejny raz wjeżdża na to terytorium w dniu 18.6.2014 r. i pozostaje przez 86 dni. W takim przypadku sytuacja w poszczególnych dniach przedstawia się następująco:

— w dniu 11.9.2014 r.: w ciągu ostatnich 180 dni (16.3.2014 r.-11.9.2014 r.) dana osoba przebywała w UE przez okres trzech dni (19. – 21.4.2014 r.) plus 86 dni (18.6.2014 r. – 11.9.2014 r.) = 89 dni = nie przekroczono dozwolonego okresu pobytu. Dana osoba może pozostać jeszcze jeden dzień dłużej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) (Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).

- od dnia 16.10.2014 r.: osoba może wjechać na dodatkowe trzy dni (w dniu 16.10.2014 r. pobyt w dniu 19.4.2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 17.10.2014 r. pobyt w dniu 20.4.2014 r. przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni itd.);
- od dnia 15.12.2014 r.: osoba ta może wjechać na 86 dodatkowych dni (w dniu 15.12.2014 r. pobyt z dnia 18.6.2014 przestaje mieć znaczenie (wykracza poza okres 180 dni); w dniu 16.12.2014 r., pobyt w dniu 19.6.2014 przestaje mieć znaczenie itd.).

1.5. Sytuacja w odniesieniu do państw członkowskich, które jeszcze nie stosują w pełni dorobku Schengen, państw członkowskich, które nie uczestniczą we wspólnej polityce wizowej UE i krajów stowarzyszonych

Państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii w 2004 r. (Cypr, Estonia, Litwa, Łotwa, Malta, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Słowenia i Węgry), w 2007 r. (Bułgaria i Rumunia) i w 2013 (Chorwacja) są związane Umową od dnia jej wejścia w życie.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia nie wprowadziły jeszcze w pełni przepisów dorobku Schengen. Będą one zatem nadal wydawać wize krajowe, których ważność ograniczona jest do ich terytorium krajowego. W momencie pełnego wprowadzenia przez te państwa przepisów dorobku Schengen, będą one nadal stosować Umowę.

Prawo krajowe wciąż ma zastosowanie do wszystkich kwestii nieobjętych Umową do czasu pełnego wprowadzenia w życie dorobku Schengen przez te państwa członkowskie. Od tego dnia przepisy Schengen lub prawo krajowe mają zastosowanie do kwestii, które nie zostały objęte postanowieniami Umowy.

Bułgaria, Chorwacja, Cypr i Rumunia są upoważnione do uznawania dokumentów pobytowych, wiz kategorii „D” i wiz krótkoterminowych wydanych przez państwa członkowskie Schengen i państwa stowarzyszone w odniesieniu do pobytu krótkoterminowego na ich terytorium.

Zgodnie z art. 21 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen⁽¹⁾, wszystkie państwa Schengen muszą uznawać ważność wiz długoterminowych oraz dokumentów pobytowych wydanych przez organy innych państw Schengen w odniesieniu do pobytów krótkoterminowych na swoich terytoriach. Państwa członkowskie obszaru Schengen akceptują dokumenty pobytowe, wize kategorii „D” i wize krótkoterminowe krajów stowarzyszonych w zakresie wjazdu i pobytu krótkoterminowego i vice versa.

Umowa nie ma zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Danii, ale obejmuje wspólne deklaracje dotyczące woli zawarcia umów dwustronnych o ułatwieniach wizowych między Republiką Zielonego Przylądka a wskazanymi państwami członkowskimi.

Islandia, Norwegia, Szwajcaria i Liechtenstein, mimo że są państwami stowarzyszonymi w ramach Schengen, nie są związane Umową. Umowa zawiera jednak wspólną deklarację dotyczącą woli niezwłocznego zawarcia umów dwustronnych w sprawie ułatwień wizowych pomiędzy Republiką Zielonego Przylądka i tymi krajami obszaru Schengen.

1.6. Umowa i inne umowy dwustronne

Art. 11 Umowy stanowi:

„Od momentu wejścia w życie niniejsza Umowa staje się nadrzędna wobec postanowień umów lub ustaleń dwustronnych lub wielostronnych zawartych między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka w zakresie, w jakim postanowienia tych umów i ustaleń dotyczą zagadnień objętych niniejszą Umową.”

Od daty wejścia w życie Umowy postanowienia umów dwustronnych obowiązujących między państwami członkowskimi a Republiką Zielonego Przylądka w ramach kwestii objętych zakresem Umowy przestają być stosowane. Zgodnie z prawem Unii państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu wyeliminowania niezgodności między umowami dwustronnymi a Umową.

Jeżeli państwo członkowskie zawarło dwustronną umowę lub porozumienie z Republiką Zielonego Przylądka w sprawie kwestii nieobjętych Umową zawartą z Unią, zwolnienie to będzie w dalszym ciągu obowiązywać po wejściu w życie Umowy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 239 z 22.9 2000, s. 19.

II. PRZEPISY SZCZEGÓLNE

2.1. Przepisy, które mają zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wizę

Należy przypomnieć, że wymienione poniżej ułatwienia dotyczące wyjazdu w razie zgubienia lub kradzieży dokumentów oraz przedłużenia okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach mają zastosowanie do wszystkich posiadaczy wizy Republiki Zielonego Przylądka i państw członkowskich.

2.1.1. Przedłużenie okresu ważności wizy w wyjątkowych okolicznościach

Art. 7 Umowy stanowi:

„Obywatelowi Republiki Zielonego Przylądka lub Unii, który nie może opuścić terytorium państwa członkowskiego lub Republiki Zielonego Przylądka przed terminem określonym w jego wizie z powodu działania siły wyższej, bezpłatnie przedłuża się wizę zgodnie z przepisami państwa przyjmującego na okres konieczny do powrotu do państwa zamieszkania.”

W odniesieniu do możliwości przedłużenia ważności wizy w przypadkach wystąpienia siły wyższej (na przykład pobytu w szpitalu z powodu wypadku), w przypadku gdy posiadacz wizy nie ma możliwości opuszczenia terytorium państwa członkowskiego przed datą określoną w jego wizie, art. 33 ust. 1 kodeksu wizowego będzie miał zastosowanie, jeżeli jest on zgodny z Umową (na przykład przedłużona wiza pozostaje nadal wizą jednolitą, uprawniającą do wjazdu na terytorium wszystkich państw członkowskich Schengen, w odniesieniu do których obowiązywała w momencie wydania). Zgodnie z Umową w przypadkach działania siły wyższej przedłużenie ważności wizy odbywa się bezpłatnie.

2.2. Zasady, które mają zastosowanie do niektórych kategorii osób ubiegających się o wizę

2.2.1. Wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu

W przypadkach gdy osoba ubiegająca się o wizę jest zmuszona do częstego lub regularnego podróżowania na terytorium Republiki Zielonego Przylądka lub na terytorium państw członkowskich, można wydać wizy krótkoterminowe na kilka wizyt, pod warunkiem że łączny czas trwania tych wizyt nie przekracza 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.

Art. 4 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka wydają wizy wielokrotnego wjazdu o pięcioletnim okresie ważności następującym kategoriom osób:

- a) członkom rządów i parlamentów krajowych i regionalnych oraz trybunałów konstytucyjnych, sądów najwyższych oraz Trybunału Obrachunkowego w zakresie pełnionych przez nich obowiązków, o ile nie są oni zwolnieni z obowiązku wizowego na mocy niniejszej Umowy;
- b) stałym członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przylądka, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka z inicjatywy organizacji międzyrządowych;
- c) przedsiębiorcom i przedstawicielom organizacji branżowych, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- d) małżonkom, dzieciom poniżej 21 roku życia (w tym dzieciom przysposobionym) lub pozostającym na utrzymaniu oraz odwiedzającym rodzicom:
 - obywateli Republiki Zielonego Przylądka zamieszkujących legalnie na terytorium jednego z państw członkowskich lub obywateli Unii zamieszkujących legalnie na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, lub
 - obywateli Unii przebywających w państwie, którego są obywatelami lub obywateli Republiki Zielonego Przylądka przebywających na terytorium Republiki Zielonego Przylądka.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu, w szczególności gdy:

- mandat, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. a),

- okres ważności statusu stałego członka oficjalnej delegacji, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. b),
- okres ważności statusu przedsiębiorcy lub przedstawiciela organizacji branżowych, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. c), lub
- zezwolenie na pobyt obywateli Republiki Zielonego Przylądka przebywających na terytorium jednego z państw członkowskich lub obywateli Unii przebywających na terytorium Republiki Zielonego Przylądka, w odniesieniu do osób, o których mowa w lit. d),

są krótsze niż pięć lat.”.

Biorąc pod uwagę status zawodowy tych kategorii osób lub ich pokrewieństwo z obywatelem Republiki Zielonego Przylądka lub Unii, który legalnie przebywa na terytorium Republiki Zielonego Przylądka lub państwa członkowskiego, a także w odniesieniu do krewnych obywateli Unii zamieszkałych w państwie członkowskim, którego są obywatelami, lub krewnych obywateli Republiki Zielonego Przylądka zamieszkałych w Republice Zielonego Przylądka, uzasadnione jest przyznanie wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności wynoszącym pięć lat lub ograniczonym do okresu zatrudnienia lub legalnego pobytu, jeżeli są one krótsze niż pięć lat.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 4 ust. 1 lit. a) należy dostarczyć potwierdzenie statusu zawodowego i okresu kadencji.

Przepis ten nie ma zastosowania do osób objętych zakresem stosowania art. 4 ust. 1 lit. a), jeżeli są one zwolnione z obowiązku wizowego na mocy Umowy, tzn. jeśli są one posiadaczami paszportów dyplomatycznych lub służbowych.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 4 ust. 1 lit. b) należy przedstawić dowód statusu stałego członka oficjalnej delegacji i potwierdzenie konieczności regularnego uczestnictwa w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 4 ust. 1 lit. c) należy przedstawić dowód statusu zawodowego oraz okresu prowadzenia działalności.

W przypadku osób objętych zakresem stosowania art. 4 ust. 1 lit. d) należy przedstawić dowód potwierdzający legalny pobyt osoby zapraszającej.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży są wyraźnie ograniczone do krótszego okresu, ważność wizy wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

Art. 4 ust. 2 Umowy stanowi:

„2. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przylądka wydają wizy wielokrotnego wjazdu o okresie ważności jednego roku następującym kategoriom obywateli, pod warunkiem że w roku poprzedzającym złożenie wniosku otrzymali oni przynajmniej jedną wizę, z której skorzystali zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju i pobytu w nim:

- a) przedstawicielom organizacji społeczeństwa obywatelskiego, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka w celu odbycia szkoleń lub uczestniczenia w seminariach lub konferencjach, w tym w ramach programów wymiany;
- b) przedstawicielom wolnych zawodów uczestniczącym w międzynarodowych wystawach, konferencjach, sympozjach, seminariach lub innych podobnych imprezach, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- c) osobom biorącym udział w działaniach naukowych, kulturalnych i artystycznych, w tym w programach uniwersyteckich i innych programach wymiany, które odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;
- d) uczestnikom międzynarodowych imprez sportowych i osobom im towarzyszącym w celach zawodowych;
- e) dziennikarzom i osobom akredytowanym, towarzyszącym im w celach zawodowych;
- f) uczniom, studentom, studentom podyplomowym oraz towarzyszącym im nauczycielom, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń, w tym w ramach programów wymiany oraz innych działań szkolnych;
- g) przedstawicielom wspólnot religijnych uznanych w Republice Zielonego Przylądka lub w państwach członkowskich, którzy odbywają regularne podróże do państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka;

- h) osobom odbywającym regularne podróże w celach medycznych;
- i) uczestnikom oficjalnych programów wymiany organizowanych przez miasta partnerskie lub władze gminne;
- j) członkom oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przystanku, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w regularnych spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przystanku z inicjatywy organizacji międzyrządowych.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważność wizej wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.”.

Wizej wielokrotnego wjazdu ważne przez okres jednego roku zasadniczo wydaje się osobom ubiegającym się o wizej należącym do wyżej wymienionych kategorii, jeżeli w poprzednim roku (12 miesięcy) osoba ubiegająca się o wizej uzyskała co najmniej jedną wizej Schengen, z której korzystała zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu do danego kraju lub krajów i pobytu w tym kraju lub krajach (na przykład osoba ta nie przekroczyła okresu dozwolonego pobytu), oraz jeżeli istnieją powody ubiegania się o wizej wielokrotnego wjazdu.

W przypadkach gdy wydanie wizej o jednorocznym okresie ważności nie jest uzasadnione (na przykład jeżeli okres trwania programu wymiany jest krótszy niż jeden rok lub nie występuje konieczność podróżowania przez cały rok), okres ważności wizej będzie krótszy niż jeden rok, pod warunkiem że inne wymogi w odniesieniu do wydania wizej zostały spełnione.

Art. 4 ust. 3 i 4 Umowy stanowi:

„3. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne państw członkowskich i Republiki Zielonego Przystanku wydają wizej wielokrotnego wjazdu o okresie ważności co najmniej dwóch lat i co najwyżej pięciu lat kategoriom obywateli wymienionym w ust. 2 niniejszego artykułu, pod warunkiem że w ciągu dwóch lat poprzedzających złożenie wniosku korzystali oni z jednorocznej wizej wielokrotnego wjazdu zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego kraju.

Jeśli jednak konieczność lub zamiar częstego lub regularnego odbywania podróży jest wyraźnie ograniczona do krótszego okresu, ważności wizej wielokrotnego wjazdu ogranicza się do tego okresu.

4. Całkowity czas pobytu osób, o których mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przystanku nie może przekraczać 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Wizej wielokrotnego wjazdu o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydaje się osobom ubiegającym się o wizej należącym do kategorii wskazanych w art. 4 ust. 2, pod warunkiem że w poprzednich dwóch latach (24 miesiące) takie osoby korzystały z wizej wielokrotnego wjazdu, ważnych przynajmniej przez jeden rok, zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu odwiedzanego państwa lub państw, a powody ubiegania się o wizej wielokrotnego wjazdu są nadal aktualne. Należy zauważyć, że wiza wielokrotnego wjazdu o okresie ważności od dwóch do pięciu lat wydawana jest wyłącznie w przypadku, gdy osobie ubiegającej się o wizej wydano, w ciągu dwóch poprzednich lat, dwie wizej o ważności co najmniej jednego roku, i osoba ta korzystała z tych wizej zgodnie z przepisami dotyczącymi wjazdu i pobytu na terytorium odwiedzanego państwa lub państw. Misje dyplomatyczne oraz urzędy konsularne podejmują decyzję, na podstawie oceny każdego wniosku wizejowego, dotyczącą okresu ważności wizej (od dwóch do pięciu lat).

Nie ma obowiązku wydawania wizej wielokrotnego wjazdu, jeżeli wnioskodawca nie korzystał z poprzedniej wizej.

2.2.2. Wizejowa opłata manipulacyjna

Art. 5 ust. 1 Umowy stanowi:

„1. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 2 państwa członkowskie i Republika Zielonego Przystanku nie pobierają opłaty wizejowej od następujących kategorii osób:

- a) członków oficjalnych delegacji, którzy na oficjalne zaproszenie wystosowane do Republiki Zielonego Przystanku, państw członkowskich lub Unii uczestniczą w spotkaniach, konsultacjach, negocjacjach lub oficjalnych programach wymiany, a także w imprezach organizowanych na terytorium państwa członkowskiego lub Republiki Zielonego Przystanku przez organizacje międzyrządowe;
- b) dzieci poniżej 12. roku życia (*);

(*) Uwaga: w celu skorzystania ze zwolnienia z opłaty wizejowej w tej kategorii, osoby ubiegające się o wizej muszą przedstawić dowody potwierdzające swój wiek.

- c) uczniów, studentów, studentów podyplomowych i towarzyszących im nauczycieli, którzy odbywają podróż w celu podjęcia nauki lub odbycia szkoleń;
- d) badaczy podróżujących w związku z prowadzeniem badań naukowych;
- e) osób w wieku do lat 25 uczestniczących w seminariach, konferencjach lub imprezach sportowych, kulturalnych lub edukacyjnych organizowanych przez organizacje nienastawione na zysk.”.

Osoby należące do wyżej wymienionych kategorii osób są całkowicie zwolnione z obowiązku uiszczenia opłaty wizowej.

Art. 16 ust. 6 i art. 16 ust. 7 akapit pierwszy kodeksu wizowego stanowią:

„6. W indywidualnych przypadkach można odstąpić od poboru opłaty wizowej lub obniżyć jej wysokość, jeżeli służy to interesom kulturalnym lub sportowym, jak również interesom w dziedzinie polityki zagranicznej, polityki na rzecz rozwoju lub w innych dziedzinach ważnych z punktu widzenia interesu publicznego lub z przyczyn humanitarnych.

7. Opłatę wizową pobiera się w euro, walucie krajowej danego państwa trzeciego lub w walucie zwykle używanej w państwie trzecim, w którym złożono wniosek; z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 3, opłata nie podlega zwrotowi.” (przypadki, gdy wniosek jest niedopuszczalny lub gdy konsulat nie jest właściwy).

Wnioskodawcy z Republiki Zielonego Przylądka, zgodnie z art. 16 ust. 8 kodeksu wizowego, oraz obywatele Unii, zgodnie z dekretem z mocą ustawy nr 27/2007 Republiki Zielonego Przylądka, „otrzymują potwierdzenie uiszczenia opłaty wizowej”.

Art. 5 ust. 2 Umowy stanowi:

„2. Jeżeli państwa członkowskie lub Republika Zielonego Przylądka współpracują z zewnętrznym dostawcą usług, może zostać pobrana opłata za usługę. Opłata za usługę musi być proporcjonalna do kosztów ponoszonych przez usługodawcę zewnętrznego z tytułu wykonywania swoich zadań i nie może przekraczać 30 EUR. Republika Zielonego Przylądka, państwo członkowskie lub państwa członkowskie muszą zapewnić wszystkim wnioskodawcom możliwość składania wniosków bezpośrednio w swoich konsulatach.”.

Kategorie osób zwolnionych z opłaty wizowej nadal podlegają obowiązkowi uiszczenia opłaty za usługę w przypadku gdy państwo członkowskie współpracuje z zewnętrznym usługodawcą.

Obecnie żadne państwo członkowskie nie posiada umów outsourcingu z usługodawcami zewnętrznymi w Republice Zielonego Przylądka.

2.2.3. Posiadacze paszportów dyplomatycznych i służbowych

Art. 8 Umowy stanowi:

„1. Obywatele Republiki Zielonego Przylądka lub państw członkowskich, którzy posiadają ważny paszport dyplomatyczny lub służbowy, mogą wjechać na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka, opuścić to terytorium lub przejechać przez nie bez wizy.

2. Obywatele, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą pozostać na terytorium państw członkowskich lub Republiki Zielonego Przylądka przez okres nie przekraczający 90 dni w ciągu każdego 180-dniowego okresu.”.

Procedury delegowania dyplomatów do państw członkowskich nie zostały uregulowane w przedmiotowej Umowie. Zastosowanie ma zwyczajowa procedura akredytacji.

We wspólnej deklaracji załączonej do Umowy Strony uzgodniły, że każda z nich może skorzystać z prawa do częściowego zawieszenia Umowy, w szczególności jej art. 8, jeżeli jego wykonanie prowadzi do nadużywania przez drugą Stronę praw lub może zagrażać bezpieczeństwu publicznemu. Częściowe zawieszenie umowy musi zostać przeprowadzone zgodnie z procedurą określoną w art. 12 ust. 5 Umowy.

Jeśli stosowanie art. 8 zostaje zawieszona, obie Strony rozpoczynają konsultacje na forum Wspólnego Komitetu celem rozwiązania problemów, które doprowadziły do decyzji o zawieszeniu.

Obie Strony deklarują w pierwszym rzędzie gotowość zapewnienia wysokiego poziomu zabezpieczeń paszportów dyplomatycznych i służbowych, w szczególności poprzez zastosowanie identyfikatorów biometrycznych. Unia zapewnia ze swojej strony takie zabezpieczenia zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2252/2004 ⁽¹⁾.

III. WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE BEZPIECZEŃSTWA DOKUMENTÓW

We wspólnej deklaracji załączonej do Umowy Strony uzgodniły, że Wspólny Komitet ocenia, w ramach kontroli wykonania niniejszej Umowy, wpływ poziomu zabezpieczeń odpowiednich dokumentów podróży na funkcjonowanie Umowy. W tym celu Strony zobowiązały się do regularnego informowania się nawzajem o środkach podejmowanych w celu zapobiegania mnożeniu dokumentów podróży oraz rozwijania technicznych aspektów zabezpieczeń dokumentów podróży, a także o środkach dotyczących procesu personalizacji wydawania dokumentów podróży.

IV. STATYSTYKA

Aby umożliwić Wspólnemu Komitetowi skuteczne kontrolowanie wykonywania Umowy, misje dyplomatyczne i urzędy konsularne Republiki Zielonego Przylądka i państw członkowskich muszą przedkładać Komisji co sześć miesięcy dane statystyczne, w podziale na poszczególne miesiące, i dotyczące w szczególności, gdy to możliwe:

- liczby wydanych wiz wielokrotnego wjazdu;
- okresu ważności wiz wielokrotnego wjazdu;
- liczby wiz wydawanych bez pobierania opłaty osobom należącym do różnych kategorii objętych Umową.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1).